

Pozdravljenje.

V ravnem polju ajda zacvetela:
oj, jesenska plan!
Duša moja, ptička, poletela
daleč v božji dan.

Ko čebele zašume pozdravi!
Kje je drag obraz,
da besedo, ki srce jo pravi,
mu porečem jaz?

Ant. Debeljak

Večerna varijacija.

Kot v morje bi tuje zablodil mi nenapojljivi pogled:
Tam v daljnem zatonu na nebosklonu
zgostila sta dva se obla oblaka
v velika snežnika.
Čez klanec njunih pobočij derejo žgoči plazovi
krvavečega solnca, ki omedleva pred grozo neznanega mraka
in bolno dotleva ko v žarkih monstrance.

Iz temneče povodnji valovitih poslopij štrlijo zvoniki
— ponositi svetliki — pa mežavo, s težavo brlijo
zakasnelim brodarjem, preteč opomin pred viharjem:
zakaj zevajoči tolmuni valov
obupani kuhajo šum in bruhajo hrum iz robov — —
Pa v hipu je tiho. Prisopihal je veter potratnik,
potrošil poslednji je zlatnik večera,
razpihal oblake, da nébes zbledeli spominja
cekinastih krščenih vin.

